

der stærkt griber ind i Tilværelsen for Kapital ejere, hvis Kapital er bunden til en bestemt Anbringelse med lavt Renteudbytte, er det naturligt, at der hos dem, der har Midler indestaaende i Overformynderiet, rører sig stærke Ønsker om, at deres Renteindtægt maa forøges. Fra Overformynderiet har man modtaget Indstilling om, at Renten forhøjes, og ved de Overvejelser, der har fundet Sted med Hensyn til Spørgsmaalet om at forskaaffe Overformynderiets Myndlinge en til den nuværende Rentefod bedre svarende Indtægt af de for dem bestyrede Midler, har man særlig fæstet Opmærksomheden ved det Forhold, at der af Overformynderiets i Panteobligationer i faste Ejendomme anbragte Massemidler kun svares en Rente af 4 pCt. aarlig. Denne Rentefod, der ikke saaledes som Rentefoden til Overformynderiets Myndlinge er ligefrem foreskrevet i Lovgivningen, maa erkendes nu at fjerne sig saa stærkt fra den paa Penge markedet raadende Pris for Laan, ogsaa imod bedste Sikkerhed i fast Ejendom, at der er Grund til at gøre en Forandring. Det vil formentlig være fuldt forsvarligt at forhøje Overformynderiets Udlaansrente til $4\frac{1}{2}$ pCt. og at give denne Forhøjelse Anvendelse ogsaa for alt bestaaende Laan, da Virkningen af Forhøjelsen ellers ikke i en rimelig Fremtid vilde komme Overformynderiet og dets Myndlinge til følelig Gavn. Gennemføres derimod en saadan Renteforhøjelse for de ca. 57 Mill. Kr., der (pr. 31. Marts 1919) i Overformynderiets to Afdelinger er anbragte ved Udlaan i faste Ejendomme, kan det anses for gørligt og forsvarligt at indføre en Forhøjelse af Renten til Myndlingene af Overformynderiets Massemidler til foreløbig $4\frac{1}{4}$ pCt. aarlig.

I det foreliggende Lovforslag foreslaas der derfor i § 1 søgt Hjæmmel til, at der som Modstykke til den i fornævnte Lov af 10. April 1895 indeholdte Beføjelse til at nedsætte Renten til Massemidlernes Lodtagere under 4 pCt., kan ved kongelig Anordning foreskrives Forhøjelse af denne Rente til $4\frac{1}{2}$ pCt.

Til § 2, 1ste Stykke.

Det foreslaas, at Reservefondene for Overformynderiets indenbys og udenbys Afdelinger fremtidig behandles som en Helhed ved Administrationsgebyrets Fastsættelse.

Overformynderiet har til Begrundelse af dette Forslag anført, at denne Fastsættelse nu sker særskilt for inden-

bys og udenbys Afdeling saaledes, kortelig udtrykt, at naar Afdelingens Reservefond (d. v. s. det Beløb, hvormed dens Masses Aktiver overstiger dens Passiver) overstiger 5 pCt. af Massen — hvilket for Tiden er Tilfældet i begge Overformynderiets Afdelinger — er Administrationsgebyret 1 Øre af hver Krone, der udbetales (eller oplægges) i Rente, for umyndiges Midler og 2 Øre for baandlagte Midler. Gaar Reservefondene derimod ned under 4 pCt. af Massen, fordobles Administrationsgebyret.

Da Overformynderiets udenbys Afdeling i Henhold til Loven af 26. Maj 1868 oprettedes og undergaves fælles Bestyrelse med Københavns Overformynderi, havde udenbys Afdeling intet, eller saa godt som intet, Reservefond at begynde med. For at støtte Afdelingen til Opsamling af et saadant bestemtes det blandt andet ved Loven (§ 2, 3die Stykke), at Københavns Overformynderi skulde afholde alle med den nye Overformynderiafdelings Drift forbundne Udgifter mod et Tilskud af ikkun 12 000 Kr. aarlig fra den nye Afdeling. Ved Siden af dette Tilskud har Overformynderiets udenbys Afdeling kun baaret forholdsvis mindre Beløb til Revision, Pensioner m. m. Denne Ordning, der fra først af kunde have meget for sig, har i Aarenes Løb virket i høj Grad tyngende for Overformynderiets indenbys Afdeling. Undersøger man, hvad der af Overformynderiets Kontorfonds Udgifter i Tidsrummet fra 1. April 1869 til 31. Marts 1919 er udredet af udenbys og af indenbys Afdeling, bliver Resultatet følgende:

Udenbys Afdeling, hvis samlede Midler (Masse og enkelt Værgemaal) pr. 31. Marts 1919 var ca. 146 600 000 Kr., har i Tidsrummet siden 1. April 1869 ikkun baaret en samlet Driftsudgift af ca. 740 000 Kr. — et Beløb, der end ikke naar op til Særudgifternes samlede Beløb for udenbys Afdeling, endsige indeholder noget Bidrag til Fællesudgifterne —, medens indenbys Afdeling, hvis samlede Midler pr. 31. Marts 1919 var 204 100 000 Kr., har maattet bære en samlet Driftsudgift af ca. 5 700 000 Kr.

Følgen er, at den udenbys Afdeling nu (pr. 31. Marts 1919) overfor et samlet kontant Tilsvær af ca. 47 Mill. Kr. har en Reservefond af ca. 4 488 000 Kr., medens den indenbys Afdeling overfor et samlet kontant Tilsvær af ca. 57 Mill. Kr. kun har en Reservefond af ca. 2 941 000 Kr.

Den udenbys Afdeling har derhos, efter tidligere i Aarene 1863—87 at have